

Jeszenszky Zsolt: Orbán 2.0, Trump 2.0

2025 január 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A párhuzam teljesen egyértelmű?

Váratlan siker -> fájó, meg nem érdemelt kudarc -> masszív, felépített siker. 2002 és 2010. 2020 és 2024. Máris kifejtem... Az aktualitás nyilván az, hogy tegnap iktatták be hivatalába, az Egyesült Államok 47. elnökeként Donald Trumpot. Miután korábban ? volt már a 45. elnök is. Fun fact: mostanáig ez mindössze egyetlen el?djének sikerült. Grover Cleveland els? négyéves ciklusát követ?en 1888-ban kikapott Benjamin Harrisonsot?, hogy aztán 1892-ben visszazerezze az elnökséget, Harrisonsot legy?zve a „visszavágón”.

Ha Joe Bident az ápolói nem léptetik vissza Kamala Harris javára, hasonló visszavágó jöhetett volna létre. (Még „fun-abb” fact: Cleveland Demokrata volt, méghozzá az els? ilyen, akit a polgárháború után megválasztottak.)

Az, hogy Trump gy?zelme mit jelent számunkra, magyarok számára, hogy a nagyszabású, optimista várakozásaink helyénvalóak-e, mit várhatunk ténylegesen a most kezd?d? Trump-elnökségt?, azt a Magyar Nemzet múlt szombati számában megjelent [írásomban](#) fejtegetem. Most azonban arról a párhuzamról szeretnék néhány szót ejteni, ami minket is érint, és ami szerintem a Cleveland-Trump hasonlóságnál is beszédesebb. F?leg mert ez még „friss”.

Orbán Viktor és a Fidesz 1998-ban (a Független Kisgazdapárttal végül megállapodva) váratlan gy?zelmet aratott az MSZP-b?l és SZDSZ-b?l álló balos konglomerátummal szemben. Pedig iszonyatosan lejtett a pálya, a gazdaságban szinte mindenütt a posztkommunista elit dominált, a médiában 95%-os túlsúlyuk volt. Antall korábbi, szintén csodaszámba men? gy?zelméhez hasonlóan a kormányzás során Orbánnak is végig ellenszélben – ellenszélben? ellen-hurrikánban! – kellett dolgoznia. Ennek ellenére ? viszont egy kifejezetten sikeres ciklust tudhatott maga mögött, amikor 2002-ben mégis elvesztette a választást. Ahogy a négy évvel korábbi gy?zelem, úgy a vereség is váratlanul jött. Az el?zetes felmérések még számottev?, néhány százalékos (akkoriban még ez számított számottev?nek) Fidesz-gy?zelmet jósoltak.

Ehelyett azonban 8 év Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai kormányzás következett. Aminek a végére – s?t, már nagyjából a közepére – sikerült teljesen leamortizálni az országot. Részben ennek volt köszönhet? a Fidesz 2/3-os gy?zelme. De ne feledjük, hogy közben Orbán Viktor ellenzékben újjászervezte a pártot, elolvasott valószínűleg több száz könyvet és tanulmányt, a gazdaságtól a geopolitikáig mindent megtanult és megértett. Azt is, hogy mik voltak a 2002-es vereség okai, miben nem volt sikeres a korábbi kormányzása, és miért. Mert bár kétségtelenül történtek változások, a gazdaság területén is, meg valamelyest csökkent a baloldal médiafölénye is (de még mindig számottev? maradt), a vörös polip számos csápját sikerült levágni, de maradt még elég ahhoz, hogy meg tudja fojtani az éledező magyar jobboldalt, és újra gy?zedelmeskedjen.

Ezt megtapasztalván Orbán azzal is tisztában lett 2010-re, hogy a liberálissá vedlett (vagy annak álcázott), egyszerre neomarxista és vadkapitalista, de inkább ezek érdekszövetségéb?l született haramia-brigád alapjaiban kell megroppantani. És mivel elvégezte közben az építkezést, megvolt a szükséges csapat is, valamint egy óriási, 2/3-os felhatalmazás, így nagy er?vel neki tudott állni az átalakításnak, a mélyreható változásoknak. És ez a folyamat zajlik azóta is. Rengeteg a teend?, és a „Birodalom” nehezen adja fel a pozícióit. Soros György?l David Pressmanig, különböz? szinteken, nagyon sokan tesznek meg mindent Magyarország sikere, szuverenitása ellen – hála Istennek sikertelenül.

És szerintem már mindenki sejti, mir?l van szó, hiszen nem nehéz. Trump pontosan ugyanazt az utat járja végig, mint Orbán Viktor. Annyi különbséggel, hogy ? nem 8, hanem csak 4 éven keresztül kényszerült ellenzékbe, mielőtt a korábbihoz képest sokkal nagyobb er?vel, felhatalmazással, sokkal több politikai tapasztalattal visszatérhet a Fehér Házba. Neki is voltak eredményei 2016 és 2020 között, de a globalista mélyállammal, a „deep state”-tel szembeni küzdelemben beletört a bicskája.

Most viszont gyökeresen más a helyzet. Sokkal stabilabb, megbízhatóbb emberei vannak, megismerte az egész washingtoni mocsár m?ködését, és maga mellé tudott állítani számos olyan kulcsfigurát Elon Musktól Joe Roganen át Robert F. Kennedy Juniorig, akikkel szemben akár a katonai-ipari komplexum, akár a mainstream média, akár a hollywoodi celebszórda, vagy az egyetemek woke-maffiái mind-mind tehetetlenek.

Több fronton is sikerült áttörni a falat, ahogy Orbánnak is az elmúlt 15 évben. De ahogy Orbánnak, úgy Trumpnak is nagy csatái lesznek még a „Birodalom örököszeivel” szemben. De ebben a csatában most már nem ? a gyengébbik fél, az „underdog”. Ha kitart, és az emberei is kitartanak, akkor tényleg Ronald Reaganhez hasonló, nagy tettet vihet végbe. Reagan a kommunizmust gy?zte le, Trump (és európai szövetségesei, Orbánnal az élen) pedig a marxista utópiákra alapozó globalista önkényuralmat verhetik szét, még mielőtt az ki tudna épülni.

Ez a versenyfutás zajlik, és most végre egy hiperszonikus tankot is kaptunk hozzá.

Jeszenszky Zsolt - www.pestisracok.hu

Ajánló
